

پیغام
فرناندو پسوا

برگردان:
ابوذر کردی

موسسه ملی کتابخانه و اسناد

سرشناسه:

پسوا، فرناندو، ۱۸۸۸ - ۱۹۳۵ م.

Pessoa, Fernando

عنوان و نام پدیدآور:

پیغام/فرناندو پسوا: برگردان ابوذر کردی.

مشخصات نشر:

منشدر: بوتیمار، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری:

۱۲۰ ص: ۵/۲۱۰۵/۱۴ مسم.

شابک:

۹۷۸۶۰۰۴۰۴۰۵۶۳

وضعیت فهرست نویسی:

فیا

یادداشت:

عنوان به پرتغالی Mensagem عنوان به انگلیسی Message

یادداشت:

عنوان اصلی: Mensagem، ۱۹۹۲.

موضوع:

شعر پرتغالی - ترجمه شده به فارسی

شناسه افزوده:

کردی، ابوذر، ۱۳۶۳ - مترجم

رده بندی کنگره:

PQ۹۲۶۱ پ۹/۵

رده بندی دیویی:

۸۶۹/۱۴۱

شماره کتابشناسی ملی:

۳۹۴۲۵۲۶

پیغام

مترجم: فرناندو پسوا

مترجم: ابوذر کردی

مدیر امور نشری: حیرانی

ناظر کثیرنسخین: سیدی داریوش معمار

صفحه آرا: آتلی هنری تهران

ناشر: بوتیمار

امور چاپ: کسری

نویت چاپ: اول / پاییز ۱۳۹۴

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

دفتر انتشارات:

مشهد، صندوق پستی ۹۱۳۷۵ - ۱۵۵۳

تلفن: ۰۵۱۱-۸۴۵۰۶۴۹

تهران، خیابان کارگر شمالی

نرسیده به بلوار کشاورز

بن بست گیتی، پلاک ۶

تلفن: ۶۶۹۰۰۷۴۸

همراه: ۰۹۱۶۷۸۳۱۲۶۸ - ۰۹۱۵۸۵۷۸۳۷۸

حق چاپ محفوظ است

موسسه‌ی انتشارات

btmpub@gmail.com

instagram.com/btmpub

خلاصه‌ای از سوانح احوال فرناندو پسوا / ۹
نگاهی به مجموعه شعر «پیغام» / ۱۵

بخش اول: افتخار

دشت‌ها

میان قلعه‌ها / ۳۱

دو گوشه‌ها / ۳۳

تجمع‌ها

ارپیس / ۳۷

پرخس / ۴۰

کنت انریک / ۴۱

د. تارئا / ۴۲

د. آفونسو انریک / ۴۳

د. دینیس / ۴۵

د. ژوآی اول / ۴۶

د. فیلیا دلنکاستره / ۴۷

گوشه‌ها

د. دوارته، پادشاه پرتقال / ۵۱

د. فرناندو، فرزند پرتقال / ۵۲

د. پدرو، حاکم پرتقال / ۵۴

د. ژوآ، فرزند پرتقال / ۵۵

تاج

نونالوارز پیرا / ۵۹

- کله‌ی لاشخور / فرزند د. انریکه / ۶۳
 پال لاشخور / د. ژوآی دوم / ۶۴
 کله‌ی دیگر لاشخور / آلفونسو د. آلبوکرکه / ۶۵

بخش دوم: دریای پرتقال

- کودک / ۶۹
 افق / ۷۰
 انگو / ۷۲
 موسسنگو / ۷۴
 یک قبر بارتولومئو دیناز / ۷۶
 دستف کلمبها / ۷۷
 مریخ / ۷۸
 ریانو د. ساکالیانس / ۷۹
 معراج واسکه دا گاما / ۸۱
 دریای پرتقال / ۸۲
 کشتی نهایی / ۸۳
 نمازگزار / ۸۵

بخش سوم: حور

نمادها

- د. سیاستانو / ۹۱
 امپراطور پنجم / ۹۲
 خواستنی / ۹۴
 جزایر خوشبختی / ۹۶
 مستور / ۹۸

هشدار

ولگرد/ ۱۰۱

آنتونیو ویرا/ ۱۰۲

سه/ ۱۰۴

زمان‌ها

شب ۱۰۹

شکجه/ ۱۱۱

آرامش/ ۱۱۲

پیش از صبح/ ۱۱۴

مه ۱۱۶

منابع فارسی، انگلیسی و ترکی/ ۱۱۸

www.ketab.ir

خلاصه‌ای از سوانح احوال فرناندو پسوا

فرناندو پسون (فرگیا پسوا^۱ معروف به فرناندو پسوا^۲) متولد ۱۳ ژوئن ۱۸۸۸ در شهر ایسبوا^۳ مرکز پرتغال و متوفی ۳۰ نوامبر ۱۹۳۵ در همین شهر. شاعر، نویسنده، منتقد ادبی، مترجم، ناشر و فیلسوف معاصر کشور پرتغال است. پسوا علاوه بر آنکه در کشورهای پرتغالی زبان دنیا چهره‌های شناخته شده است در دنیا به عنوان یکی از مهم‌ترین شاعران و منتقدان ادبی قرن بیستم شناخته می‌گردد.

وی در مقدمه‌ی کتاب «کتاب دلواپسی»^۴ شخصیت اجتماعی خویش را چنین شرح می‌دهد:

«هیچ چیز او را به انجام کاری تن نداد. کودکی خود را تنها زیست. به هیچ گروهی نپیوست. علاقه‌ای به دنبال کردن تحصیلات نداشت. به هیچ جمعیتی وابسته نبود. احوال زندگی وی با غربت همراه بود و البته پدیده‌های معمولی که شاید حقیقت همه‌ی انسان‌ها باشد، انسان‌هایی که به رخوت و مضرودیت تن داده باشند.»

در ۱۳ ژوئای ۱۸۹۳ هنگامی که پسوا ۵ ساله بود، پدر وی

1. Fernando António Nogueira Pessoa

2. Fernando Pessoa

3. Lisboa

4. Livro do Desassossego

ژوآکیم در سیابرا پِسوآ^۱ بر اثر بیماری سل درگذشت. در دوم ژانویه همان سال، برادر جوان خود را از دست داد. مادر وی ماریا مادالنا پینیرو نوگیرا^۲ در دسامبر ۱۸۹۵ مجدداً از دواج نمود. با آغاز سال ۱۸۹۶ میلادی او به همراه مادر و ناپدری خویش، ژوآ میگل دوس سانتوس روسا^۳ عازم آفریقای جنوبی شد، وی افسر نیروی دریایی پرتغال بود که در دوربان آفریقای جنوبی خدمت می‌کرد.

پسوآی جوان تحصیلات مقدماتی خویش را در همان آفریقای جنوبی آغاز نمود و توسط راهبه‌های فرانسوی و ایرلندی مقدمات کاتولیک را نیز گذراند. در آوریل ۱۸۹۹ وارد دبیرستانی در دوربان شد، این در حالی بود که در این زمان به زبان انگلیسی تسلط پیدا کرده بود. در نوامبر ۱۹۰۳ مفتخر به دریافت جایزه‌ی افتخاری ملکه‌ی ویکتوریا برای بهترین مقاله به زبان انگلیسی شد. در این سال‌ها بود که شروع به نوشتن داستان‌های کوتاه می به زبان انگلیسی و با اسم مستعار می‌کرد که بیشتر آن‌ها ناتمام ماندند.

حضور در این مدرسه‌ی کاتولیک و تسلط پیدا کردن وی به زبان انگلیسی و سرودن و نوشتن به این زبان به گونه‌ای برای وی تمام شده است که سال‌ها بعد از وی هارولد بلوم^۴، «نقد سرشناس انگلیسی زبان معتقد است که پِسوآ همچون والت ویتمن، جز ۲۶ نویسنده‌ی سرشناس انگلیسی زبان تمدن غرب محسوب می‌گردد».

پس از ده سال اقامت در دوربان، در سال ۱۹۰۵ پِسوآ از طریق کانال سوئز به لیسبون رسید این در حالی بود که خانواده‌ی وی در دوربان باقی مانده بودند. ابتدا سعی کرد که در دانشگاه لیسبون دیپلماسی بخواند

1. Joaquim de Seabra Pessoa

2. Maria Madalena Pinheiro Nogueira

3. João Miguel dos Santos Rosa

4. Harold Bloom

اما پس از اندکی بیماری و در نتیجه‌ی دو سال فقر مالی، تحصیلات را نیمه‌کاره رها کرد و به مبارزه علیه دیکتاتوری نخست وزیر وقت پرتغال ژوا فرانکو^۱ پرداخت. از این به بعد، پسو^۲ یک شخصیت خودآموز داشت. همه‌ی زبان‌ها را به تنهایی فرا می‌گرفت و هر شغل و پست سازمانی برای امرار معاش را به صورت شخصی و بدون تحصیلات دانشگاهی به دست می‌آورد. در سال ۱۹۰۷ و برای گذراندن معاش در شرکت‌های R.G. Dun و American Mercantile Information Agency متعوی^۳ به کار شد. در سپتامبر همین سال، مادر بزرگاش وفات نمود و برای وی مازکی به جای گذاشت. پسو^۴ این مرده ریگ را در جهت احداث یک چاپخانه به نام Empreza Ibis کار گرفت که به دلیل عدم موفقیت در سال ۱۹۱۱ به حالت تعلیق درآمد، اما نام Ibis پرنده‌ی مقدس مصر باستان و ربانی^۵ الهیاد^۶ اسطوره‌شناسی یونان، کماکان برای وی منبعی از الهام و تأثیر بود.

در سال ۱۹۱۲، فرناندو پسو^۷ نخستین مقالات پیرامون نقد ادبی نمود که در مجله‌ی A Águia^۸ منتشر می‌شدند که به گواه تاریخ این مجله و سیر تطور آن یکی از بزرگ‌ترین آثار ادبی پرتغال و جهان ادبیات در قرن بیستم قلمداد می‌شود، جیسی^۹ که آن را فوق کاموش (Super-Camões) لحاظ می‌کنند و کاموش را^{۱۰} می‌توان شکسپیر شعر پرتغال نامید هم از نظر همزمانی و هم از نظر سبب غزلواره‌هایش.

در سال ۱۹۱۵ گروهی از شاعران و هنرمندان پرتغال از جمله، فرناندو پسو^{۱۱}، ماریو د سا کارنیرو^{۱۲}، آلمادا نگریروس^{۱۳}، مجله‌ای را با نام ارفنو

1. João Franco

2. Camões

3. Mão de Sá-Carneiro

4. Almada Negreiros

(Orpheu) بنا نهادند که می توان آن را نطفه‌ی اولیه‌ی مدرنیسم در شعر پرتغال نامید اما فقط دو شماره‌ی آن منتشر شد و بقیه‌ی شماره‌های آن به دلیل مشکلات مالی متوقف گردید.

پسواً منتقدی پرکار بود وی در طول عمر خود در مجلات مختلفی قلم زد که تعداد آن‌ها از انگشتان دست تجاوز می کند و این خود بیانگر علاقه و دلبستگی مفرط و حتی جنون آمیزی بود که پسواً به نوشتن داشت که در این مقال ما از ذکر مجلات و روزنامه‌هایی که پسواً در آن‌ها به نوشتن به مشغول بوده است اجتناب می ورزیم و علاقه مندان می توانند با مراجعه به فضاها‌ی مجازی از کمیت و کیفیت این مجلات آگاه گردند. صاحب کردن پیرامون شخصیت شعری فرناندو پسواً حقیقتاً کاری دشوار است. تنهایی خاص شاعر، همان گونه که در « کتاب دلواپسی » توضیح می دهد و زندگی در بیش از پانزده جای مختلف شهر لیسبون در طول کمتر از دو دهه علاوه بر آنکه نشان دهنده‌ی ابعاد اقتصادی و فقر مالی شاعر است، مگر گواهی به بی تابی و بی قراری در زندگی این شاعر می دهند.

پسواً در زندگی شعری خود تحت تاثیر شاعران کلاسیک انگلیس چون شکسپیر^۱، میلتون^۲ و رمانتیک های چون شلی^۳، بایرون^۴، کیتس^۵، وردزورث^۶، و تنیسون^۷ بود. هنگام ریختن به لیسبون تحت تاثیر سمبولیست های فرانسه مانند بودلر^۸، مالارمه^۹ و وینا^{۱۰} و همچنین شاعران پرتغال چون آنترو د کنتال^{۱۱}، گمش لیال^{۱۲}، سزار روبرو^{۱۳}، آنتونیو نوبره^{۱۴}، کامیلو پسانیا^{۱۵} قرار گرفت. بعدها نیز از تاثیرات مدرنیست های

1. William Shakespeare

2. John Milton

3. Percy Bysshe Shelley

4. Byron

5. Keats

6. Wordsworth

7. Tennyson

8. Charles Baudelaire

9. Stéphane Mallarmé

10. Maurice Rollinat

11. Antero de Quental

12. Gomes Leal

13. Cesário Verde

14. António Nobre

15. Camilo Pessanha

16. Yeats

17. Ezra Pound

18. T. S. Eliot

همچون یس^۶، عزرا پاند^۷ و الیوت^۸ بی بهره نبود.

پسوا در سال ۱۹۳۵ هنگامی که ۴۷ ساله بود بر اثر مشکلات کبد در گذشت. در حالی که تنها یک مجموعه شعر به زبان پرتغالی سروده بود، کتابی به نام «پیغام»^۱. سراسر زندگی وی اختصاص به نوشتن داشت و با کلی اوراق منتشر نشده و کتاب‌های به طبع نرسیده جهان را ترک کرد. پس از مرگ وی بالغ بر ۲۵ هزار صفحه دست نوشته از آثار پسوا یافت گردید که توسط کتابخانه‌ی ملی پرتغال ضبط گردید و بخشی از آن‌ها کماکان در مسیر طبع و انتشار به سر می‌برند.

در سال ۱۹۸۸ بقایای جسد پسوا به گورستان «موسترو دوس ژرونیمو»^۲ در لیسبون منتقل گردید، جایی که نام آشنایانی چون واسکو دا گاما، آنتونیو کاموش^۳ و الکساندره هرکولانو^۴ آرمیده‌اند.

1 Mensagem

2 Mosteiro dos Jerónimos

3 Vasco da Gama

4 Luís Vaz de Camões

5 Alexandre Herculano